

Eredményes repülőtámadásunk Valona és Brindisi ellen.

— A kikötőket, telepeket és a repülőállomást hatásosan bombáztuk. —
Vasúti vonatokat több telitalálat ért. — Repülőink megtámadtak egy olasz cirkálót. —

BUDAPEST, május 4. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.) Május negyedikén délelőtt tengeri repülőjárműveink Valonát, délután pedig Brindisit bombázták.

Valonában az ütegeket, a kikötőtelepeket és repülő-állomást többször hatásosan találták. Brindisiben pedig megfigyelték, hogy több telitalálat ért vasúti vonatokat, a pályaudvar területét, raktárakat, továbbá az arzenálban sűrű csoportban veszteglő torpedórombolókat, több bomba a városban robbant fel.

Egy, a repülőgépek elűzésére felszálló olasz repülőjárművet elűztünk.

Visszatértünkben a repülőgépek messze a nyílt tengeren a Mareopolo cirkálóra akadtak és a fedélzetén sűrűn álló legénységre gépfegyverből hatásosan tüzeltünk.

A heves elhárító tüzelés dacára összes repülőjárműveink sértetlenül tértek vissza ugy Valonából, mint Brindisiből.

A HAJÓRAJ PARANCSNOKSÁGA.
(Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.)

A Rombonon csapataink több állásból kiűzték az olaszokat.

— Száz alpinit elfogtak és két gépfegyvert zsákmányoltak: —

BUDAPEST, május 4. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.) A Rombonon csapataink erőteljes tüzéségi előkészítés után az ellenséget több állásából elűzték, több mint 100 alpinit, köztük 3 tisztet elfogtak és 2 gépfegyvert zsákmányoltak.

A Marmolata területén éjjel gyengébb olasz osztagokat a Sasso Undici keleti lejtőjén szétzavartunk. Egyébként csak mérsékelt tüzéségi tevékenység.

HÖFER altábornagy,
a vezérkari főnök helyettese.

Erős harci tevékenység az angol fronton és Verdun körül.

— Haucourtól délkeletre több francia árkot elfoglaltak a németek. —
— Az áprilisi légiháboru eredménye. —

BERLIN, május 5. A nagy főhadiszállás jelenti: A harci tevékenység az angol arcvonalon Armentières és Arras között tegnap is élénk volt. Giwenchy és Gohellénél kézigránátharcok fejlődtek ki. Egy robbantási tölcseért, amelyben az ellenség átmene tileg elő tudott nyomulni, a Sommétól délre, német felderítő osztagok betörték az ellenséges állásokba visszavertek egy ellentámadást és egy tisztet és negyvenöt főnyi legénységet elfogtak.

A Maas baloldalán csapataink Avoourtól nyugatra benyomultak kiugró francia védelmi művekbe; a franciák ezeket tüzelésünk hatása alatt feladták, a védelmi műveket elpusztítottuk és azután tervszerűen ismét kiürítettük. Haucourtól délkeletre elfoglaltunk több francia árkot és foglyokat szállítottunk be. A franciáknak a Mort Homme magaslat nyugati kiágazása ellen megismételt támadása teljesen összeomlott.

A Maas jobboldalán különösen az északi folyamán erős tüzéségi tevékenység fejlődött ki.

Egy francia jelzésű angol kétfedelű a hollandi határ közelében a tengerparton sértetlenül kezünkre jutott; a bennülők semleges területre menekültek.

Egy német repülőraj bőségesen és sikerrel dobott bombákat a champagnei Noblette-Esaauwe völgyben a vasúti telepekre, valamint a suippesi repülőcsarnokra.

A légiháboru áprilisi folyamán, különösen a hónap második felében a nyugati arcvonalon, nagy terjedelmet öltött és elkese redettségében fokozódott. Az egyesek küzdelme helyébe mindinkább a repülőrajok és csoportok harca lép, amely nagyjából az arcvonalon túl folyik le. Ezeknek a harcoknak folyamán áprilisi havában a nyugati arcvonalon harci repülőink huszonhat ellenséges légi járművet lőttek le, amelyek közül kilenc arcvonalunkon innen birtokunkba jutott; ezenkívül tíz légi jármű védőágyunknak jutott áldozatul. Ezek közül tizenegyet légi harcban veszítettünk el, négy nem tért vissza és négyet a földről lőttek le.

LEGFÖBB HADVEZETŐSÉG.

(Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.)

Szegedi javaslat a rokkantak foglalkoztatásáról.

— Aczél Géza felterjesztése a Rokkantügyi Hivatalhoz. —

(Saját tudósítónktól.) A hosszú ideig elhuzódó háboru a rokkantak okos támogatásának és célszerű elhelyezésének kérdését aktuálissá tette már most, amikor az ellenfelek még ádáz harcban állanak egymással szemben a harctereken. A háboru sok rokkantjának kell már is kenyeret adni. A Rokkantügyi Hivatal báró Klebersberg Kunó államtitkár vezetésével minél sikeresebben igyekszik a nagy nemzeti probléma szolgálatában állni, a rokkant-ügy helyes kezelésének kérdése természetesen még nem forrhatott ki teljesen. A kenyérkeresetre váró rokkantak elhelyezésének ügyét kívánja szolgálni a következő beadvány, amelyet Aczél Géza, a Back-malom igazgatója intézett a rokkantügyi hivatalhoz:

Tekintetes

Országos Rokkantügyi Hivatal!

Budapest.

Miután hadi rokkantjaink elhelyezése és gyárakban való foglalkoztatása mindenkinek humanitárius és hazafias kötelességét képezi, magam is hozzá szeretnék járulni ahhoz, hogy ez a kérdés gyakorlatiasan és célszerű módon megoldassék. E téren tett tapasztalataim az eddigi módszernek helytelen voltát tették előttem világossá, amit legjobban az az eset demonstrál, ami velem, mint a legnagyobb vidéki gőzmalom vezetőjével történt. Nekünk gőzmalmi portásra volt szükségünk és ez irányban a tekintetes Rokkantügyi Hivatalhoz fordultunk, míg végre hosszú idő múlva egy oly rokkantot akartak hozzánk beosztani, aki civil életében földműves volt és a szóbanforgó állásra nem volt alkalmas, miután egy nagy gyár portásának a ki- és befuvározott áruk ellenőrzésével, a közlekedő kocsik és munkások felügyeletével kell foglalkoznia és ez irányban bizonyos feljegyzéseket vezetnie.

Ez az eset arra késztet, hogy a tekintetes Rokkantügyi Hivatalnál egy praktikus eszmét indítványozzak és pedig a következő:

A rokkantügyi hivatal keretében alakítsák egy ipartügyi szaktanács, amely gyártulajdonosokból és gyárak vezetőiből állítsák össze. Ez a szaktanács képes lesz elbírálni, hogy az illető rokkant milyen gyárban és milyen minőségben volna alkalmazható. Ha ilyenképen a rendelkezésre álló rokkant munkások osztályoztatnának és az erről felvett névsor az egyes gyárakkal közöltetnék, ezek kikeresethetnék maguknak azokat a munkásokat, akikre szükségük van (melyik gyárnak nem volna ma sürgős szüksége munkásra?) és ilyen módon a rokkant munkások sokkal gyorsabban volnának elhelyezhetők, mint a most alkalmazott hosszas levelezés útján.

Ezen ipartügyi szaktanács tagjainak természetesen gyakorlati embereknek kellene lenniök, akik a munkások hová és miként való alkalmaztatását képesek elbírálni, egyrészt tekintettel a rokkantság minemiségére, másrészt a munkás eddigi polgári foglalkozására.

Meg vagyok róla győződve, hogy munkákban, különösen automatikus munkákban egész sereg munkást lehetne elhelyezni, különösen, ha azok műveltségükkel láttatnának el. Áll ez több más szakmára is, különösen azt, ahol a rokkant munkások nem annyira nehéz munkát végeznének, hanem inkább a gépek feletti felügyeletet gyakorolnák.

Ha a tekintetes Országos Rokkantügyi

A hivatalos román lap

bukaresti nagykövetünkről.

Bukarest, május 5. Egyes lapok közlést hoztak állítólagos meg nem engedett, a honvédelmet érintő nyilatkozatokról, amelyeket egy román tábornok gróf Czernin magyar és osztrák követ előtt tett. A Moldovában közölt intervjuban Czernin gróf ezeket a köz-

léseket hazugoknak és teljesen koholtaknak mondja. Az Indépendance Roumaine átveszi a magyar és osztrák követ közlését és a következőket jegyzi meg:

— Becsüljük a követ nézetét, mert azokról a barátságos érzelmekről tanuskodik, amelyekkel országunk iránt viseltetik. Nem is vártunk mást a gróftól, aki országunkban oly nagy rokonszérnek örvend.